

Efter lov om social pension § 17, stk. 1, kan der ydes personligt tillæg til pensionister, hvis økonomiske forhold er særlig vanskelige. Der henvises i øvrigt til mine svar på spørgsmål nr. S 646 og S 904.

Ved tildeling skal der foretages en konkret vurdering af, om udgiften er nødvendig og rimelig, og om pensionisten er i stand til at betale set i relation til de økonomiske forhold. I den samlede vurdering af de økonomiske forhold indgår pensionistens eventuelle formue og indtægt.

Personligt tillæg er ikke en del af den faste pensionsydelse. Det forudsættes, at grundbeløbet, personstillægget og eventuelle tillæg kan forsørge pensionisten. Det personlige tillæg ydes kun i særlige tilfælde.

Såfremt kommunen vurderer, at pensionisten er berettiget til et personligt tillæg, udbetales det personlige tillæg med den personlige tillægsprocent. Den personlige tillægsprocent fastsættes på baggrund af de indtægter som pensionisten og en eventuel ægtefælle har ved siden af den sociale pension. Hvis ekstraindtægterne ikke overstiger (i 1997-tal) 11.200 kr. for enlige og 22.600 kr. for gifte pensionister, fastsættes den personlige tillægsprocent til 100. Tillægget aftrappes forholdsmæssigt op til indtægter på 41.200 kr. for enlige og 82.600 kr. for gifte, hvor efter det bortfalder.

I tilfælde af, at en pensionists økonomiske forhold er ganske særligt vanskelige, kan der efter lovens § 17, stk. 3, undtagelsesvis ydes personligt tillæg, ud over hvad der følger af § 17, stk. 1.

Særligt personligt tillæg kan fx ydes i de situationer, hvor det personlige tillæg beregnet efter den personlige tillægsprocent ikke dækker udgifterne i fornødent omfang, og pensionistens økonomiske forhold derfor betragtes som ganske særlig vanskelige. Der kan således være tale om akutte trangstilfælde.

Dette tillæg indtægtsreguleres ikke, og størrelsen er derfor ikke afhængig af den personlige tillægsprocent.

Jeg kan endvidere oplyse, at der efter bistandslovens § 58 kan ydes hjælp til anskaffelse af hjælpemidler, herunder medicin, til personer med en varig nedsættelse af funktionsevnen på grund af invaliditet eller varig sygdoms- eller aldersbetinget svagelighed. Hjælpen kan ydes, når det skønnes, at hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og derved i væsentlig

grad kan lette den daglige tilværelse eller er nødvendigt for, at pågældende kan udøve et erhverv.

Hjælp til medicin er betinget af, at ansøgeren på grund af en varig lidelse har et vedvarende forbrug af lægeordineret tilskudsberettiget medicin, og at egenudgiften overstiger 300 kr. pr. måned. Ret til medicintilskud i henhold til bistandslovens § 58 er ikke trangsbestemt.

Fra Sundhedsministeriet er modtaget følgende udtalelse:

Efter Sundhedsministeriets lovgivning yder den offentlige sygesikring tilskud i henhold til sygesikringslovens § 6a og § 7, stk. 1 og 2 med enten 100 pct. (insulin), 74,7 pct. eller 49,8 pct. til lægeordinerede lægemidler, der er optaget på en af sundhedsministerens udstedt fortegnelse. Tilskud til lægemidler ydes efter sygesikringsloven uafhængigt af patientens økonomiske situation eller andre forhold hos patienten.

I ganske særlige tilfælde kan Lægemeddelstyrelsen på grundlag af en konkret ansøgning fra den enkelte patients læge bestemme, at enten 49,8 pct. eller 74,7 pct. af udgiften til ikke-tilskudsberettiget lægemidler, der ordineres af lægen til en bestemt patient, skal afholdes af sygesikringen. Dette er kendt som enkelttilskudsordningen.«

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er grundlag for at ændre reglerne.

Spm. nr. S 1337

Til arbejdsministeren (5/2 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Er det i overensstemmelse med gældende regler, at ASE kan fratage en 59-årig kvinde hendes dagpenge som følge af, at de har skønnet, at hun ikke har søgt job nok?«

Begrundelse

En kvinde på 59 år, som fylder 60 i maj 1997, er blevet frataget dagpenge fra ASE med den begrundelse, at der efter deres skøn, ikke er søgt job nok. Den 59-årige har søgt job, men åbenbart ikke nok. Det forekommer som en usmidig administration, at en person 3 måneder før sin 60-års-dag bliver frataget dagpenge med den begrundelse.